

undbrage sig det Offer, som Fædrelandet kræver af dem, fordi de tilskyldigvis ere istand til at betale en vis Sum Penge. Hvad jeg dernæst troer, det er, at alle Danmarks Sønner behøve at drages med ind under den militære Organisation. Jeg betragter den som et nationalt Opdragelsesmiddel, som Danmarks Sønner ikke kunne undvære, som vil styrke deres Nationalfølelse og gjøre det danske Folk dygtigere, end det hidtil har været, og det er en af Hovedgrundene, hvorfor jeg for mit Vedkommende er villig til at yde det store Offer, hvorom der her er Tale. Det ærede Medlem sagde, at Danmark kun havde nogle faa Tommer Muld. Det var et temmelig stærkt Udtryk, og han kan da i alt Fald ikke mene, at det skulde være i Dybden, thi Danmarks Muld er dyb, og det har da ogsaa en større Udstrækning, end hvad der endnu er opdyrket. Agerdyrkingens nuværende Udvikling sikker os vel ikke imod Dvægpest, men den sikker os derimod vel imod en saadan Misvæxt som den, man i Fortiden ofte var udsat for, og der er ikke nogen Fare for, at vi skulle gaae tilbage i Velstand, naar vi kun bruge de Kræfter, som Vorherre har givet os. Der er derfor heller ikke nogen Fare for, at vi ikke skulle kunne bære de Byrder, som dette Lovforslag vil medføre; de ville ikke være større end de Byrder af samme Art, som de fleste europæiske Stater for Tiden underkaste sig. Naar vi ville see hen til, hvad der udkræves af Europas Stater til deres Forsvarsvæsen, saa ville vi finde, at det bevæger sig imellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{6}$ af samtlige deres Udgifter, men, naar det ærede Medlem vil dividere 5,200,000 ind i 22 til 23,000,000, hvortil vore aarlige Udgifter omtrent beløbe sig, vil han faae $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ ud som den Brøddeel af disse, vi anvende paa vort Forsvarsvæsen, og det er altsaa ikke noget overdrevent Beløb, som hos os kræves dertil. Det ærede Medlem henviste os til faste og sikre Alliancer; men saadanne faae vi aldrig, naar vi ikke gjøre alt Muligt for at udvikle vort Forsvarsvæsen; det er en nødvendig Betingelse for, at Andre skulle være villige til at hjælpe os; oplydes den ikke, ville de slet Intet gjøre. Jeg er derimod enig med den ærede første Taler (Magius) i at udtale min Glæde over, at Lovforslaget er kommet

faa vidt, som Tilfældet nu er, og med ham og den ærede Minister maa jeg paastjønne det Arbejde, som Forsvarscommissionen med stort Offer af Tid og Kræfter og med stor Ufortrødenhed og Udholdenhed har bragt tilveie. Jeg erkjender fremdeles, at Lovforslaget har vundet ved den Bearbejdelse, som det har været underkastet i Krigsministeriet; endvidere, at det har vundet ved den Bearbejdelse, som det har faaet i Folkethingets Udvalg, og endelig, at der skylbes den ærede Minister stor Paastjønelse for den Dygtighed, hvormed han har ført Sagen saa vidt, som den nu er kommen. Men, fordi jeg udtaler denne min Anerkjendelse og stiller den i Spidsen, saa har jeg dog adskillige Tvivl og Indvendinger imod Enkeltheder i Lovforslaget, hvilke jeg nu skal bede om Tillsættelse til at turde fremsætte. Jeg vil dermed aldeles ikke bebude, at jeg vil stille Ændringsforslag; det kan maastee være, at det vil være det Rigtigste at undlade dette, men det forekommer mig dog, at der er Punkter i samme, hvor der absolut maae see Rettelser, og jeg troer heller ikke, at Lovforslaget vil afsættes for at falde, eller dets Vedtagelse forhales, eller at denne lange Rigsdagssamling vil blive trukken endnu længere ud, fordi Lovforslaget vender tilbage til Folkethinget med nogle faa Rettelser. I ethvert Fald vil jeg dog ikke stille Ændringsforslag, som der ikke maatte vise sig at være Stemning for her i Thinget, og som den ærede Minister ikke forud erklærede at ville gaae ind paa. Hvad jeg her vil yttre, er altsaa mere som et Forbehold med Hensyn til Fremtiden. Der forestaaer jo, hvis Lovforslaget vedtages usorandret, en Revision af samme om nogle faa Aar, og jeg vil antage, at der da vil blive indbrømt Landstinget en lidt større Indflydelse paa denne Sag, end det under alle Omstændigheder vil kunne faae denne Gang. Det er altsaa, som sagt, mere som et Fremtids Forbehold, at jeg fremsøger disse mine Indvendinger, end det er, fordi jeg mener allerede nu at ville have dem tillagt nogen praktisk Betydning.

Jeg skal da først opholde mig et Øieblik ved Lovforslagets § 2. Denne Paragraph handler om Infanteriets Inddeling; Ministeren har ligesom Forsvarscommissionen inddeelt det